

26 Απριλίου 2016

Ούτε εγώ σε καταδικάζω...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Θυμάσαι που κάποτε έφεραν μπροστά

στον Χριστό μια επ'αυτοφόρω μοιχαλίδα γυναίκα;

Όλοι αμέσως έσπευσαν να την κατηγορήσουν. Δεν υπάρχει πιο απόλυτο και καταπιεστικό πράγμα απ'τον όχλο...

Την αφήνουν καταρρακωμένη ψυχικά, ταπεινωμένη μπροστά Του και του λένε με ύφος εγωιστικά αυταρχικό και πειρακτικό ότι «τέτοιες γυναίκες ο Μωυσής λέει να τις λιθοβολούμε».

Και περίμεναν το Χριστό (για να τον παγιδεύσουν με αυτό το δίλημμα) να τους απαντήσει.

Κι εκείνος τους είπε: «Όποιος από σας είναι αναμάρτητος, ας ρίξει πρώτος την πέτρα πάνω της». Και μετά (αφού έφυγαν όλοι οι κατήγοροί της) στράφηκε στη γυναίκα και της είπε: Ούτε και εγώ σε καταδικάζω. Πήγαινε και μην αμαρτάνεις πια.

Ο Χριστός ελευθερώνει, μα η αμαρτία φυλακίζει. Η ταπείνωση σε κάνει να πετάς, μα η κατάκριση σε τυφλώνει. Κάθε φορά που σπεύδω να αυτοδιοριστώ κριτής των άλλων, αμέσως μέσα μου κάτι πεθαίνει. Χάνω την δυνατότητα να πλησιάσω τον συνάνθρωπό μου. Διώχνω ασυλλόγιστα τη χάρη του Θεού που τόσο θα με γλύκαινε και θα με δρόσιζε.

Θυμάμαι, ακόμα, αυτό που λέει στο γεροντικό ότι, όποιος κατακρίνει και καταδικάζει τους άλλους, αυτός μετά πέφτει στα ίδια σφάλματα. Ο γέροντας Παΐσιος συχνά τόνιζε: Αν στραφούμε στον εαυτό μας, δε θα κατακρίνουμε.

Μακάρι, καλή μου ψυχή, να προσέχουμε πολύ και να σκεφτόμαστε διπλά πριν κατακρίνουμε και καταδικάσουμε τους γύρω μας...

Αυτό δείχνει και το μέγεθος της αγάπης μας...

Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr